Parti ve Davranış üzerine

Aydoğan Gezer

Biz devrimciler düşünce ve davranışı birbirinden kopmaz tek ülke olarak kabul ederiz. Doğrusu da budur.

Düşünce ve davranış birliği tutarlılığı getirir; bu tutarlılık doğrulara yaklaşımı kolaylaştırır.

Bir genelin içinde bireysel davranışlar, bireyin rotline göre geneli bağlar; genelin içindedir, genelden soyutlanamaz, geneli belirleyen de bireylerin aktif rolüdür.

Davranışı belirleyen koşullardır. Ortak davranışı da eşit koşullar sağlar.

İyi hesap edilmesi gereken iki şey varsa: birincisi kadroların ayrı etkilenme alanında bulunuşları, ikincisi sosyal ve üretim ilişkileridir.

Zaten dağınık olan devrimci kadrolar, açık faşizm şartlarında, tırpanlanma döneminde, örgütsüzlük baş sorundu— «çöl yavrusu» gibi dağıldı, bağlar koptu, değişik etkilenme alanına itilmeler oldu, yahutta etkilenme alanları yaratıldı...

Bütün bunlar değişik değerlendirmeyi ve davranışı getirdi —tutarlı değerlendirme ve davranışların varlığını inkâr etmiyoruz—. Değişik sosyal ve üretim ilişkileri de bu yönde etkilenmeye yardımcı oldu. Kollektif çalışmanın olmayışı, «biz bize benzeriz» anlayışını hâkim kıldı.

Tekrarlayalım: değişik ilişkiler, kollektif çalışmanın olmayışı, merkezi ajitasyonun bulunmayışı soyut kemikleşmeyi küçük burjuva bağnazlığını getirdi.

Merkezi ajitasyon;

— Ortak davranışı,

— Literatür birliğini,

— Kollektif çalışma ruhunun gelişmesini, kısacası kadrolar arası birliği kardeşliği getirir. Devrimci hareketi düşman kardeşlerin dilello sahası olmaktan kurtarır. Merkezi propaganda parti ile olur, işçi sınıfının partisi ile olur.

Nasıl ki sosyalizm kimsenin tekelinde değilse, sosyalist partide kimsenin tekelinde değildir. Onun tarihi görevini birlikte yüklenmen kadrolar gayet tabi partiye hâkim olurlar. Kişileri herzaman kazanılar belirlemez, aksine onu devrimci hareket tayin eder, binyesine ters düşen tecrit olur.

İdeolojik mücadele, eleştiri, özeleştiri parti içinde olur, bunun başka bir yeri yoktur. Bu mücadele seneleri de içine alabilir, devrimci hareket sağlam adımlarla, yalpalamadan hedefe doğru yol alır.

Yanlışların üzerine acımasız gidilir. Bu delikanlılıkla, küçük burjuva bağnaz tavırlarla, kemikleşmeyi yansıtarak değil yapıcı ve yönlendirici olmayı da beraberinde getirmelidir.

Nedir bu yapıcı ve yönlendirici olmak: Düşünce ve davranışta olduğu gibi birbirini tamamlayan iki unsurdur. Birincisi devrimci tavırla yaklaşım (bu alçak gönüllülük, fedakârlık, samimiyet v.s.), ikincisi alternatif getirme özelliğidir. Bunları ö. zellikle vurgulayalım.

Devrimci kadroların görevi parti içinde yerlerini almalarıdır. Parti dışında kalmak, gelişmeleri izlemek, tiribünlerden maçı seyretmek gibi nemelazımcı tavırlar devrimci tavır değildir.

Iskenderun Demir Çelik'te baskı ve terör kol geziyor

İskenderun Demir Çelik Fabrikası inşaatında çalışan 10 bini aşkın yapı işçisine karşı yönetilen ağır baskılar, «bütün» basında son derece çarpıtılmış olarak yer aldı. Oysa, İskenderun Demir Çelik inşaatında, faşist baskı döneminin hortlatılma eğilim ve özelemleri günlerce kol gezmiş, yapı işçileri üzerinde tanımlanması güç baskılar yapılmış, kavranma sı güç oyunlar döndürülmüştür.

İskenderun 3, Demir Çelik Fabrikası inşaatı 1970 yılında başlamış ve dev inşaatın ihalesi 18 büyük inşaat firması arasında pay edilmiştir. Üstelik bunlar da aldıkları inşaatı diğer taşeronla ra ve ikinci derece müteahhitle. re dağıtmışlar ve Demir Çelik İnşaatında 45'e yakın, sözde bağımsız işyeri oluşmuştur. Müteahhitler böylece hem devleti daha iyi soyma olanağını elde etmişler, hem de on binlerce işçinin istihdam edileceği inşaatta, en geri ülkelerde bile raslanması güç bir sömürünün ortamını hazırlamışlardır.

Nitekim, Güney ve Güneydoğu bölgemizi kasıp kavuran işsizliği iyi değerlendiren bu azgın sömürücüler çetesi, iş kanununun ve asgari geçim şartlarının bütün gereklerini hayasızca rafa kaldırmışlardır.

Başlangıçtan itibaren örülen bu sömürü ağını parçalamak üzere işçilerin sendika kurma çabaları daima sonuçsız kalmış, kimi zaman sendikacıların bağışlanmaz umursamazlığı ile, kimi zaman Sıkıyönetim döneminin baskıları yüzünden, 10 bini aşkın yapı işçisi, ekonomik haklarının hiç birini savunma olanağına kavuşmamıştır.

Sonunda işçiler çareyi kendi kurracakları bir sendikada bulmuşlardır. Kendilerine yardımcı olan bazı sendikacıların da yol göstermesi ile Yapım İş Sendikası kurulmuştur. Yurt düzeyinde örgüt lenmiş, merkezi disiplinin yürürlükte olduğu güçlü bir sendika olmamasına rağmen, işverenler kendi güdümlerinde olmayan hiç bir sendikaya tahammül edemedikleri için, Yapım İş'e tiye olan yapı işçileri üzerinde bilinen bütün oyunlar uygulanmaya başlanmıştır. İşten atma tehditleri, satım alma çabaları sonuç vermemiş ve işçilerin çok büyük bir çoğunluğu bu sendikaya tiye olmuşlardır.

Ancak Sendikanın bütün toplu sözleşme çağrıları işverenlerce umursanmamış, bu arada sendika nın kuruluşu sırasında yapıldığı söylenen bazı usul hataları da işverenlerce fırsat bilinmiş, işçilerin fiilen tiye oldukları bir sendika yetkili sayılmamıştır. Buna karşılık, Bölge Çalışma Müdürlü ğünden sendikaya yazılan bir ya zıda, inşaattaki bütün işyerlerinde AS. YMI. İŞ Sendikasının imzaladığı toplu sözleşmenin yürürlükte olduğu belirtilmiştir.

Bunun üzerine 14 bin 600 yapı işçisi 16 Haziran günü bir yürüyüş düzenlemişler ve işverenlere 18 Haziran a kadar mühlet vermişlerdir.

İhtar yürüyüşüne karşı işverenlerin cevabı, yürüyüşe katılan ve önde gelen 200 yapı işçisinin işine son vermek olmuştur. Bir başka deyimle mütehahit patron lar yangına körükle gitmişler ve daha sonra kanunsuz grev diye mahkûm etmeye çalışacakları İskenderun olayını bizzat tahrik et. mişlerdir.

Nitekim 18 Haziran günü 16 bin 400 yapı işçisi 3. Demir Çelik İnşaatının giriş kapısında oturma grevine başlamışlar ve çalışma şartları değişmedikçe atılan arkadaşları yeniden işe alın madıkça, işbaşı yapmayacakları, ni açıklamışlardır, Olaya vali Kemalettin Gazezoğlu müdahale et miş ve işçilere işbaşı yapanlara ikramiye verdireceğini, yapmayanların ise işten atılacağını söylemiştir. Vali'nin konuşması işçiler içinde hakkı bir tepki yaratmış ve valiye isteklerini bir kere daha tekrarlamışlardır. Vali du. ruma bir açıklık getirmeden direniş yerini terketmiş, hemen ar dından da kum yüklü bir kamyon işçilerin üzerine yürümüştür. Patron köpeği bir şoförün kullandığı kamyon 5 işçinin ağır yaralanmasına yol açmıştır.

Direnişin daha sonraki günlerinrinde ise artık tam bir faşist baskılar fırtması esmeye başlamıştır. Patron müteahhitlerin kiralık köpekleri işçilerin barakalarına ateş açmış, güvenlik görevlisi bir albay, ağıza alınmayacak küfürlerle işçileri işbaşı yapmaya zorlamış, bu arada 5 işçi gözaltına alınmış ve iki saat kadar nezarette tutulmuştur.

Nitekim asılsız ihbarlarla devlet makamlarını ve kamuoyunu yanıltmayı başaran müteahhit patronlar üçü sendikacı olmak üzere 44 işçiyi tutuklattırmışlar ve işçiler Adana Devlet Güvenlik mahkemesine sevkedilmişlerdir.

Direnişin 9. günü tutuklamalar daha da hızlanmış ancak direnişi bir türlü kırılamamıştır. Beşinci gün ise baskılar en yüksek noktasına ulaşmıştır. Güvenlik görevlisi albay, megafonla işçilere ses lenmiş ve işbaşı yapılmasını istemiştir. İstek doğal olarak redde dilince de askerler havaya ateş açarak işçilerin üstüne yürüyüşe geçmişlerdir. Kısa süren çatışma da 6 işçi koma derecesinde yara lanmış, 39 işçi de çeşitli yerlerinden hafif yaralar almışlardır. Bu gün de 60 işçi tutuklanmıştır.

KİTLE'nin baskıya hazırlandığı direnişin altıncı günü İskenderun Demir Çelik'te 'işçilerin on binlerce kişilik bir grevi' karşısında, direnişi yerine gelmemiş ve şehirde kalmayı terch etmişlerdir. Bu durumda da şehir içinde bir işçi avı başlamış ve yaklalanan işçile re karakollarda akıl almaz işken celer uygulanmıştır. Direnişin 6. gününe kadar Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklanan işçi sayısı 153'e ulaşmıştır.

KİTLE gelecek sayısında İskenderun Demir Çelik direnişi ve gelişmeleri hakkında daha geniş ve ayrıntılı bilgi verecek ve olayların genel bir değerlendirmesini yapacaktır.

DISK yöneticilerinin siyasi tercihleri, DISK tabanının tercihlerini yansıtmaz

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) işçi sınıfımızın ilerici ekonomik örgütlüdür. KİTLE, DİSK'i hep bu şekilde değerlendirmiş ve DİSK'in işçi sınıfımızın öz malı olduğunu, DİSK'e sahip çıkılması gerektiği ni savunmuştur.

Gerçekten de DİSK, sarı Türk - İş'in «partiler üstü sendikacı. lık» yutturmacası altında işçiyi sermayenin dümen suyunda tutma, sermayenin elne terketme politikasına karşı, siyasal mücadelenin gereğine inanamayan, işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin ancak siyasal mücadele ile tamamlandığı zaman amacına ulaşabileceğini kavramış olanların, tabandan gelen itkiler ve sosyalist birlikmin de etkileriyle kurmuş oldukları bir ekonomik örgütür. Bu doğuşu ve bu yapısıyla DİSK, bir yandan siyasal mücadeleden dışında ve siyasal mücadeleye karşı olarak düşünülemez, öte yandan da sosyalizmden bıkıbıkın bağımsız olarak, işçi sınıfının bilimini reddederek ele alınamaz. Böyle bir DİSK, DİSK olmaktan çıkmış demektir.

Doğşunda «partiler üstü sendikacılık» yutturmacasının alternatifi olan DİSK sadece bu yapısı yüzünden bile siyasal mücadele de saf tutmak zorundadır. Şüphe sız ki sendikalar burjuvazinin koyduğu yasal engeller yüzünden sınıf siyasal mücadele içinde yer alamazlar. Siyasal partilerle organik bağlantılar içinde bulunamazlar, Ama işçi sınıfının ekonomik örgütleri, işçi sınıfının çıkarlarına en uygun gördükleri siyasal partiyi desteker, onu güçlendirmeye çalışırlar. Türk - İş örneği, bu konuda tarafsızlığın, sermayeden yana taraf olmakla eş anlamlı olduğunu göstermiştir.

DİSK daha önce, yine bağımsız lığını korumakla birlikte Türkiye İşçi Partisi yanında saf tutmuş, siyasal mücadele içinde bu partiyi güçlendirmeye çalışmıştı. TİP ile DİSK arasında organik bir bağ yoktu, hatta zaman zaman görüş ayrılıkları da belirmişti ama yine de DİSK, desteğini işçi sınıfı ideolojisine en yakın olan bu partiye vermişti. 12 Mart sonrasında, sermayenin baskı ve tahakkümü ağırlaştı. Sosyalistler susturulmaya çalışılırken, tüm ilerici ve devrimciler üzerinde baskılar artırılırken, TİP de kapatıldı. Sonraki gelişmeleri hep biliyoruz. 14 Ekim seçimlerine sosyalistler ve işçi sınıfımız kendi siyasal örgütleri olmadan girdiler ve demokratik güçbirliğinin, faşizme karşı demokratik cephe politikasının sonucu alınmış bir karar olmaktan çok, «Bütün partilerin programlarını gözden geçirdik, işçi sınıfının çıkarlarına en yakın olarak CHP programını buldu, bu yüzden CHP'nin desteklenmesi kararı aldık» şeklinde açıkladı.

Böylece DİSK yöneticileri kademesi, yanlış bir gerekçeyle de olsa ve sorunu bir «cephe» sorunu olarak görmeden, doğru bir karar almış oluyordu.

Aradan 8 ay geçti. Demokratik cephe gereği hala devam ediyor ve daha uzun bir süre de edecek. Ancak, 8 aylık gelişmeleri, artık Türkiye'de işçi sınıfının bağımsız politikasının somutlanması ge rektiğini ortaya koydu. Sosyalist Parti sorunu kendini dayatır. En güçlü demokratik cephe. rin ancak sosyalist partilerle kurulabileceği, gerçek cephe ve ittifak politikalarının ancak örgütler arasında kalıcı ve sağlıklı o. labileceği ise bilimin söylediği, pratiğinse sık sık doğruladığı bir gerçekti.

Ancak, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kuruluduktan sonra, DİSK Genel Başkanı'nın büyük bir ace le ve telaş içinde, kurulmuş olan ve kurulacak partilerle hiçbir i. lişkileri bulunmadığını, CHP'yi destekleme politikasına devam edeceklerini bildirmesi, DİSK, siyasal mücadele ve «destek politası» üzerinde yeniden düşünmeyi gerektirdi.

14 Ekim seçimleri arifesinde DİSK oyna(adığı bildirisi, mevcut partilerin programlarının göz den geçirildiğini, işçi sınıfının çıkarlarına en yakın program olarak CHP programının görüldüğünü, bu yüzden de CHP'nin destek lenmesine karar verildiğini ileri sürüyordu. Bugün TSİP'ne karşı çıkarken acaba parti programı, o günlerdeki «tarafsızlık» içinde okunmuş mudur? DİSK yöneticileri işçi sınıfının çıkarlarını en iyi ve sonuna kadar ancak sosyalist partilerin savunduğunu ve sosyalist partileri desteklemenin cep he politikasının gereği olduğunu çok iyi bilirler. Ancak görülen odur ki, DİSK tabanını bağlama sa bile, DİSK yöneticileri kadrosu arasından bir kısım üyeler CHP'yi desteklemeyi CHP'illeşme ve yı böyle görünmekten çıkar um ma noktasına kadar götürmüşlerdir. İşte bu noktada, DİSK'in CHP'illeşmesine karşı kesin mücadele vermek, bilinçli DİSK tabanının ve tüm sosyalistlerin ön de gelen görevidir. Böyle bir mücadele ise ancak sosyalist bir siyasal örgüte dayanarak verilir. DİSK işçi sınıfımın mahdır. DİSK'i DİSK yapan her olayda, her gerefli sayfada, bilinçli DİSK işçilerinin imzası vardır. Bu yüzden de DİSK'i bir başka sınıfın örgütünün —bu örgüt ne kadar ilerici ve kendi ölçüleri içinde de mokrat da olsa— kuyruğuna takmaya, dolayısıyla da işçi sınıfımın başka bir sınıfın kuyruğuna takarak, işçi sınıfı öncülüğünü reddetmeye kimselerin hakkı yoktur. Bir kısım DİSK yöneticileri, *sosyalist bir partiye* karşı çıkıp alternatif olarak CHP'yi göstericken aslında işçi sınıfının bağımsız politikasına karşı çıkmaktadırlar. Ve bu noktada kendilerine en iyi cevabı, kısa süre içinde DİSK'in bilinçli tabanı verecektir, kendilerine doğru çizgiyi bu bilinçli işçi tabanı gösterecektir.

Ancak burada dikkat edilmesi gereken nokta, DİSK'in tercihlerinin gerektiği, aksine güçlendirilmesi gerektiğidir. DİSK Genel Başkanı ve kendisi gibi düşünen birkaç kişinin siyasal eğilimleri ve tercihleri koskoca bir örgütün siyasal tercihleri değildir, olamaz da... Ve siyasal tercihler, DİSK'in bilinçle tabanına zorla, baskı ile kabul ettirilemez. Bu tabanda ise sosyalist unsurlar ağırlıktadır. Bazı yöneticiler istediklerini kadar sosyalizm kelimesini bile ağızlarına almaktan korkunular, DİSK'i DİSK yaban özellik, içinde sosyalist unsurların ağırlıklı olarak barındırmasıdır.

Yine DİSK, Genel başkanı CHP'nin kayıtsız şartsız desteklenmesini isterken, cephe ve destek politikası konusunda yanlışmaktadır. Bir sosyalist partinin varlığı demokratik cepheyi bölmek yerine güçlendirir. Demokratik cep heler, bir kere daha tekrarlayalım, sosyalist partilerin ve işçi sınıfının öncülüğüyle güçlenir ve hedefine ulaşır.

Bir sosyalist partiye, hangi he sıplarla olursa olsun baştan kar şı çıkmaksa bu tutumdaki yöneticileri zamanla tabandan tecrit e. der. Çünkü DİSK tabanı, tercihini ve ağırlığını hiçbir zaman CHP'illeşmekten yana koymamış, ilerici, demokrat çizgilerle işçi sınıfının bağımsızlığı anlamına da gelen sosyalist çizgiyi birbirinden ayırmasını bilmiştir.

Şimdiye kadar olduğu gibi bun dan sonra da DİSK'i DİSK yapan çizgiyi bu taban temsil edecektir.

DİSK'in CHP politikası yanlış bir hesaptır

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, basında yeralan demecinde DİSK'in 14 Ekim seçimleri öncesinde olduğu gibi «bugün de» CHP'yi desteklemeye devam edeceğini belirtti. DİSK'in yönetici kadrosunun Sosyalist Parti'ye karşı aldığı tavrın eleştirisi, bu sayfanın dı ğer yazısında yapılıyor. Bu yazıda ise DİSK'in sosyal demokrat (yani sosyalist olmayan) CHP'yi «bugün de» desteklemeye devam etmesinin doğru ve başarılı bir politika olup olmadığını ele alacağız.

DİSK 14 Ekim öncesinde CHP'yi desteklemişti. Bu doğru ve haklı bir siyasi tercihti. Nitekim sosyalistlerin hemen hemen tümü de tercihlerini bu yönde yapmışlar ve ülkemizde faşist özlemlerin kırılması, açık faşist baskıların yok edilmesi bir ölçüde gerçekleşmiştir. Bu sonuç, demokrasi cephesinin bir başarısı ve DİSK'in «o günkü» politikasının doğru. luğunun bir kanıtıdır. İşçi sınıfının bir siyasi örgütün disipli ninden mahrum olarak katılmak zorunda kaldığı bir seçimde, el bette işçi sınıfımızın en önemli ekonomik örgütü DİSK, demokrasiden yana «aktif» bir tu tum izleyecek, demokratik güçleri bölmeksizin parlamenter demokrasinin sınırlarını genişletme mücadelesinde yerini ala ğı açıkça ortaya kondu, Bu sıralarda DİSK de seçimlerde CHP' yi destekleme kararı aldı ve bu kararını bir demokratik cephe politikasının sonucu alınmış bir karar olmaktan çok, «Bütün partilerin programlarını gözden geçirdik, işçi sınıfının çıkarlarına en yakın olarak CHP programını buldu, bu yüzden CHP'nin desteklenmesi kararı aldık» şeklinde açıkladı.

Böylece DİSK yöneticileri kademesi, yanlış bir gerekçeyle de olsa ve sorunu bir «cephe» sorunu olarak görmeden, doğru bir karar almış oluyordu.

Aradan 8 ay geçti. Demokratik cephe gereği hala devam ediyor ve daha uzun bir süre de edecek. Ancak, 8 aylık gelişmeleri, artık Türkiye'de işçi sınıfının bağımsız politikasının somutlanması ge rektiğini ortaya koydu. Sosyalist Parti sorunu kendini dayatır. En güçlü demokratik cephe. rin ancak sosyalist partilerle kurulabileceği, gerçek cephe ve ittifak politikalarının ancak örgütler arasında kalıcı ve sağlıklı o. labileceği ise bilimin söylediği, pratiğinse sık sık doğruladığı bir gerçekti.

Ancak, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kuruluduktan sonra, DİSK Genel Başkanı'nın büyük bir ace le ve telaş içinde, kurulmuş olan ve kurulacak partilerle hiçbir i. lişkileri bulunmadığını, CHP'yi destekleme politikasına devam edeceklerini bildirmesi, DİSK, siyasal mücadele ve «destek politası» üzerinde yeniden düşünmeyi gerektirdi.

14 Ekim seçimleri arifesinde DİSK oynadığı bildirisi, mevcut partilerin programlarının göz den geçirildiğini, işçi sınıfının çıkarlarına en yakın program olarak CHP programının görüldüğü nü, bu yüzden de CHP'nin destek lenmesine karar verildiğini ileri sürüyordu. Bugün TSİP'ne karşı çıkarken acaba parti programı, o günlerdeki «tarafsızlık» içinde okunmuş mudur? DİSK yöneticileri işçi sınıfının çıkarlarını en iyi ve sonuna kadar ancak sosyalist partilerin savunduğunu ve sosyalist partileri desteklemenin cep he politikasının gereği olduğunu çok iyi bilirler. Ancak görülen odur ki, DİSK tabanını bağlama sa bile, DİSK yöneticileri kadrosu arasından bir kısım üyeler CHP'yi desteklemeyi CHP'illeşme ve yı böyle görünmekten çıkar um ma noktasına kadar götürmüşlerdir. İşte bu noktada, DİSK'in CHP'illeşmesine karşı kesin mücadele vermek, bilinçli DİSK tabanının ve tüm sosyalistlerin ön de gelen görevidir. Böyle bir mücadele ise ancak sosyalist bir siyasal örgüte dayanarak verilir. DİSK işçi sınıfımın mahdır. DİSK'i DİSK yapan her olayda, her gerefli sayfada, bilinçli DİSK işçilerinin imzası vardır. Bu yüzden de DİSK'i bir başka sınıfın örgütünün —bu örgüt ne kadar ilerici ve kendi ölçüleri içinde de mokrat da olsa— kuyruğuna takmaya, dolayısıyla da işçi sınıfımın başka bir sınıfın kuyruğuna takarak, işçi sınıfı öncülüğünü reddetmeye kimselerin hakkı yoktur. Bir kısım DİSK yöneticileri, *sosyalist bir partiye* karşı çıkıp alternatif olarak CHP'yi göstericken aslında işçi sınıfının bağımsız politikasına karşı çıkmaktadırlar. Ve bu noktada kendilerine en iyi cevabı, kısa süre içinde DİSK'in bilinçli tabanı verecektir, kendilerine doğru çizgiyi bu bilinçli işçi tabanı gösterecektir.

Ancak burada dikkat edilmesi gereken nokta, DİSK'in tercihlerinin gerektiği, aksine güçlendirilmesi gerektiğidir. DİSK Genel Başkanı ve kendisi gibi düşünen birkaç kişinin siyasal eğilimleri ve tercihleri koskoca bir örgütün siyasal tercihleri değildir, olamaz da... Ve siyasal tercihler, DİSK'in bilinçle tabanına zorla, baskı ile kabul ettirilemez. Bu tabanda ise sosyalist unsurlar ağırlıktadır. Bazı yöneticiler istediklerini kadar sosyalizm kelimesini bile ağızlarına almaktan korkunular, DİSK'i DİSK yaban özellik, içinde sosyalist unsurların ağırlıklı olarak barındırmasıdır.

Yine DİSK, Genel başkanı CHP'nin kayıtsız şartsız desteklenmesini isterken, cephe ve destek politikası konusunda yanlışmaktadır. Bir sosyalist partinin varlığı demokratik cepheyi bölmek yerine güçlendirir. Demokratik cep heler, bir kere daha tekrarlayalım, sosyalist partilerin ve işçi sınıfının öncülüğüyle güçlenir ve hedefine ulaşır.

Bir sosyalist partiye, hangi he sıplarla olursa olsun baştan kar şı çıkmaksa bu tutumdaki yöneticileri zamanla tabandan tecrit e. der. Çünkü DİSK tabanı, tercihini ve ağırlığını hiçbir zaman CHP'illeşmekten yana koymamış, ilerici, demokrat çizgilerle işçi sınıfının bağımsızlığı anlamına da gelen sosyalist çizgiyi birbirinden ayırmasını bilmiştir.

Şimdiye kadar olduğu gibi bun dan sonra da DİSK'i DİSK yapan çizgiyi bu taban temsil edecektir.

TARİH VAKFI
TÜRKİYE EKONOMİK VE TOPLUM TARİH VAKFI

kitle

haftalık gazete

2 Temmuz 1974
Yıl: 1 Sayı: 15
150 Kuruş
Her hafta salı günü yayınlanır

Sahibi: *Dr. Ziya Oykut* / Sorumlu Müdür: Orhan *Doğançay* / Yönetim yeri: *İstanbul* Bağımsızlıp Sok. Tan Ap. 10/11 — Çağaloğlu / *Ankara* : Menekşe Sok. 16/13 - Demirtepe / *İzmir:* Gazi Bulvarı 1336 Sok. Kat 2/6 / Abone şartları: Yıllık 50. Altı Aylık 30 lira Dış ülkeler için iki katı / Dağıtım: Hür Dağıtım.
Dizgi - Baskı: Murat Mâtbaacılık. / Baskı tarihi : 1.7.1974

BÜTÜN İŞÇİ SINIFI SOSYALİSTLERİNİ PARTİ BAYRAĞI VE ÇATISI ALTINDA GÖREVE ÇAĞIRIYORUZ

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi İşçi sınıfımızın ve halkımızın, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm yolunda yeni bir ışık olarak doğmuştur. Yıllar süren partisizlik dönemin en sonra, TSİP'in kurulması hiç şüphesiz çok önemli bir aşamadır, KİTLE Gazetesi Parti çağrısıyla yayın hayatına başlamış ve aradan geçen süre içinde pek çok sosyalist KİTLE ile bağ kurmuş, partinin kuruluşuna ve kuruluşundan sonraki çalışmalarına katılmıştır. KİTLE Gazetesi, Sosyalist Parti yoluna ideolojik yayın yaptığı ve toparlanmanın ideolojik oluşumuna kendi imkânları ölçüsünde yardımcı olmağa çalıştığı için belirli bir işlev görmüştür.

Bundan sonra, tüm işçi sınıfı sosyalistlerinin yapacağı şey partiye omuz vermek, partinin güçlenmes'ne çalışmak, parti bütünlüğünü, partı birlik ve beraberliğini koruyup, kollamak, partinin ideolojik ve pratik güçlenmesini çabuklaştırmaktır.

Uzun yıllar süren bir dağınıklık dönemi yaşadık. Bu dönemi anti-demokratik güçlerin baskı dönemi izledi. Egemen güçler sosyalistler arasında panik ve yılgınlık yaratmak için sosyalist ve yurtseverleri terör yoluyla sindirme politikası izlediler, ve demokrasiyi büsbütün geriletmeğe, halkın demokratik azmini kırmağa çalıştılar. Ama neticede halkımızın demokratik özlemlerinin geriletilemediğini gördüler.

Egemen sınıflar sosyalistlerin daima dağınık ve örgütsüz olmasını isterler. Demokrasinin gelişmemesi, emekçilerin uyanıp bilinçlenmemesi için ellerinden gelen gayreti göstetirler. Gene egemen sınıflar, sosyalistler arasındaki kardeşlik bağlarını zayıflatmak, sosyalistleri kitlelerden tecrit etmek için uğraşırlar. Bütün bu çok yönlü faaliyetlerin tek amacı halkı örgütsüz bırakmaktır.

Bunlar hepimizin bildiği gerçekler olduğu halde, örgütlenme yolunda devrimci kardeşlik, birlik ve beraberlik doğrultusunda yapılan çalışmalar, sosyalizm içindeki çeşitli sağlıksızlık eğilimleri ve sağlıksız unsurlar tarafından yozlaştırılmağa veya engellenmeğe çalışılır.

Türkiye sosyalistleri, yakın geçmişin tüm deneylerini bütün derinleriyle yaşamışlardır. Örgütsüzlüğün, dağınıklığın, bölünmüşlüğün getirdiği kişisel ve kısır sürtüşmelerin sonuçladığı başarısızlığı hep birlikte görmüşlerdir. Ve hareket içindeki hastalıkların giderilmesinin biricik yolunun işçi sınıfı panzehiri olduğunu ve bu panzehirin ancak sıkı yasal örgütlenmeyle etkili kılınacağını bir kez daha, inkâr edilmez biçimde vurguyla kavramışlardır.

Durum böyle olduğu halde, sosyalistlerin birleşmesi, işçi sınıfımızın ve yoksul köylülerin, yurtsever aydınların örgütlenmesi yolunda gösterilen çabalara karşı etkisiz de olsa eski hastalık kalıntılarının izlerivle hareket edenlere rastlanıyor.

Bu gibi çabalar olsa olsa emperyalizmin ve yerli ortaklarının «böl-yönet» politikasına uygun düşer. Emekçi halk gelişimini örgütsüz bırakmak, sosyalistlerin birliğinin en azından gecikmesine gayret etmek bilinçli ve gönülden hiç bir sosyalistin içine girebileceği bir davranış değildir.

Bu gibi tali ve ard niyetli, kişisel davranışların yanısıra, Parti'nin kurulması karşısında işçilerin, öğrencilerin ve geniş sosyalist kadroların gösterdiği sevinç ve coşkunluk, devrimci birikimin ileri bilinç boyutlarını ve örgütlenme susuzluğunu ispatlamağa yeten güzel kanıtlar oldu. Bu gerçeği bir abartma saymak, veya geçici bir olgu olduğunu tahmin etmek gerçekten kitlelere inanmamakla eş anlamlıdır.

Yıllar yılı süren örgütsüzlük ve dağınıklık artık son bulmalıdır. İşçi sınıfı sosyalistlerinin görevli bu dağınıklığa bir an önce son vermek için Partiye yardımcı olmak, partiyi desteklemek, partiye katılmak ve sosyalizmin, işçi sınıfının tek bir ses, tek bir soluk olarak parti bayrağı altında güçlenmesine hizmet etmektir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ni gözbebeğimiz gibi korumalı ve onun emekçi halkımıza en kısa zamanda kök salmasına, demokrasiyi geliştirmesine hizmet etmeliyiz.

Parti hepimizin, tüm işçi sınıfı sosyalistlerinin partisidir. Anti-demoktatik egemen güçlerin baskı ve tertiplerine, çeşitli engellemelerine karşı tüm sosyalistlerin, hareketin birliği ve bütünlüğü için olanca enerjileriyle çalışmaları, bu uğurda hiçbir fedakârlıktan kaçınmaları gerekir. Parti, kısa zamandaki icraatıyla, toparlayıcı ve birleştirici olduğunu dosta düşmana ispatlayacaktır. Parti, varılan devrimci birikimin gerisinde kalmayacak, tam tersine, kendiliğinden nitelikteki demokratik emekçi gelişimini derleyip, toplayarak merkezileştirecektir.

Bugüne kadar, partinin oluşması için yaygın bir haftalık yayın organı görevini yapan KİTLE Gazetesi ise bu sayısından itibaren, Parti dışında bağımsız bir organ gibi çalışacak, Partiyi destekleyecek, partiye yardımcı olmak için çaba gösterecektir. KİTLE Gazetesi Partiye yönelttiğecek iyi niyetli eleştirilerin ve uyarıların partiyi güçlendirece ğine inandığı için, Türkiye'de parti dışındaki işçi sınıfı sosyalistlerinin de katkılarına ve yardımlarına sayfalarını açık tutacaktır.

İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın Sosyalist Partisi'ne omuz vermek, partimizin bayrağı altında birleşip kenetlenmek, tüm devrimci birikimi parti mihveri etrafında toplamak en önde gelen görevimizdir.

Ahmet Kaçmaz
Genel Başkan

Yalçın Yusufoğlu
Genel Sekreter

Mehmet Şahin
Genel Sayman

Çağatay Anadol
Teşkilâtlanma Sekreteri

Oya Baydar
Eğitim - Propoganda Sekreteri

Burhan Şahin
Merkez Yürütme Kurulu Üyesi

İbrahim Seven
Merkez Yürütme Kurulu Üyesi

Veli Gürcan
Merkez Yürütme Kurulu Üyesi

Aydoğan Gezer
Merkez Yürütme Kurulu Üyesi

Osman Sercan
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Ali Kar
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Ayhan Çekiç
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Cemal Çelik
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Cemal Özden
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Hamdi Gülen
Genel Yönetim Kurulu Üyesi
M.Y.K. Yedek Üyesi

Hikmet Karahan
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

İbrahim Şahin
Genel Yönetim Kurulu Üyesi
M.Y.K. Yedek Üyesi

İsmail Güldal
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Halil Çelimli
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

İsmail Keresteci
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Yaşar Çakın
Genel Yönetim Kurulu Üyesi
M.Y.K. Yedek Üyesi

Yanlış tavırlara en güzel cevabı TSIP saflarında kenetlenen işçiler veriyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kurulması Basında ve kamuoyunda çeşitli yankılar yarattı. Parti'nin ilk kuruluduğu günden itibaren, çeşitli işyerlerinden işçiler Parti'ye akarken ve Anadolu'dan mütesebbis heyetlerin kurulması için başvurmalar sürüp giderken, bazı kesimlerdeki suskunluk ilgi çekiciydi.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kurulmasını bir kısım basın örgütünün —bu örgüt ne kadar ilerici ve kendi ölçüleri içinde de mokrat da olsa— kuyruğuna takmaya, dolayısıyla da işçi sınıfımın başka bir sınıfın kuyruğuna takarak, işçi sınıfı öncülüğünü reddetmeye kimselerin hakkı yoktur. Bir kısım DİSK yöneticileri, *sosyalist bir partiye* karşı çıkıp alternatif olarak CHP'yi göstericken aslında işçi sınıfının bağımsız politikasına karşı çıkmaktadırlar. Ve bu noktada kendilerine en iyi cevabı, kısa süre içinde DİSK'in bilinçli tabanı verecektir, kendilerine doğru çizgiyi bu bilinçli işçi tabanı gösterecektir.

Bununla birlikte sermayenin tahakküm ve baskısının yoğunlaştığı üç yıllık bir baskı dönemninden sonra doğan, bu yönüyle de sosyalist hareketin olduğu kadar demokratik mücadelenin de bir parçası olan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşu, en niyetsiz olanları bile harekete ge çirdi, kıpırdandırdı ve konu üzerinde düşünmeye zorladı.

Demokratik cephenin desteği si ve solda yer alan yazarlar Parti konusunda ihtiyatlı bir kusur luk içinde görünüdler yada destekterini veya karşı oluşlarını sa tirlar arasında dolambaçlı şekilde belirtmeye çalıştılar.

Bu arada, sosyalist birlikmin toparlanması meseleleri olmayan, hatta bu toparlanmayı temsil et tikleri görüşlerin zararına bir ge lişme kabul ederek engellemeye çalışanların, hesabı işçi sınıfına kolay kolay verilemeyecek bir bölücülük içinde ebirden fazla sosyalist parti olur, olmalıdır, de mokrasilerde vardır» gibi görüş ler ileri sürdükleri ve bu görüşleri kamuoyuna işlemeye başladıkları, bu yanlış ve bölücü görüşlere adeta meşruiyet kazandırmaya çalıştıkları görüldü.

Yaygınca bir tutum, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kurulu şunu demokrasinin bir gereği o. larak kabul etmek, «daha başka sosyalist partiler de kurulabilir» demeyi de ihmal etmeden, olaya dışardan bakmak, ancak CHP'nin oylarının ve güçlünün bölünmesinden duyulan endişeyi dile getirmekti.

Bu tutum, işçi sınıfının bağım sızlığını ve bağımsız örgütlenme sinin gereğini, ayrı zamanda da «demokratik cephe» olgusunu kavramamış ve sınıfsal bakış a. çısı farkı olduğundan asla kavrayamayacak bir tavrın yansımasıydı, «CHP varken sosyalist partiye ne gerek var» mantığı, başta işçi sınıfımız olmak üzere emek

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi halkımıza kutlu olsun

Dr. Ziya Oykut

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kuruldu. Bu olay 14 Ekim seçim sonuçları da dahil olmak üzere sosyalist kamuoyu için en önemli olay niteliğindedir. 14 Ekim hiç kuşkusuz emekçi halkın demokratik azminin bir sonucu oldu. Ama 14 Ekim'de emekçiler Sosyalist Partiye oy verme imkânına sahip değildiler. Yüzbinlerce sosyalist ve işçi sınıfımız kendi partilerinden yoksun bir seçim geçirdiler. 14 Ekim'den sonra halkın sınıflar ülkeyi yönetmek için ardarda çeşitli politik formüller arayıp durdular. Bütün bu politik çalkalanmalar sırasında sosyalizmin örgütlü sesi, sosyalizmin örgütlü tavrı yoktu. Aradan aylar geçti ve bilindiği gibi CHP-MSP koalisyonu kurıldı. Yeni hükümet demokratik eğilimi içinde kırmızıran bir yapı taşımakta birlikte, emekçi halkın kendi demokratik iktidarı değil, olsa olsa bir burjuva reformist kabinesiydi. Aradan geçen zaman, hükümetin «tekelci sermaye»yi kucaklaması politikasının yani anti-monopolist şiarlarının da etkisiz kalduğunu gösterdi. Ayrıca gelişen işçi birlikimi karşısında hükümetin tutumu giştgide daha da olumsuzlaştı. Hükümetin Türk-İş'e kanat germesi, işçi hareketleri karşısındaki tavır ve CHP sempatisanı olarak bilinen, bünyesinde sendikacı CHP milletvekillerini barındıran bir sendikanın, devrimci işçilerin karşısına faşist komando ya da kiralık çapukçı çıkarmağa kadar varan tutumu, kuşkuçu eğilimlerin işçi sınıfımıza getireceği zararların büyüklüğünü gösteren delîller oldu.

Bütün bu zaman zarfında sosyalistler ne yaptılar? Bu hepimizin kendi kendimize sormamız gereken bir sorudur. Sosyalistlerin görevi her şeyden önce örgütlenmektir ve görüşlerini, ülkelerini, programını kitlelere yaymaktır. Bu konuda sosyalistlerin görüşlerini yayabildiler mi?

Sosyalizm dergi sayfalarından ya da gazete köşelerinden yürütülmez. Sosyalizm her şeyden önce bir örgütlenme meselesidir. Emekçi kitlelere bir siyasal hedef ve bayrak gösterme meselesidir. Demokratik halk hareketinin kökleşmesi, güçlenmesi, ancak sosyalizmin örgütlenmesi ve işçi sınıfımızla birlikte tüm çalışanların demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi vermesi ile mümkün olacaktır.

İşte, KİTLE gazetesi, siyasi örgütlenme meselesinin çözülmesi doğrultusunda bir adım olmuştu. KİTLE ilk günden beri Sosyalist Parti çağrısı ile çıktı ve Sosyalist Partinin kaçınılmaz zorunluluğunu gösterdi. Bu çağrıya işçiler başta olmak üzere çok olumlu cevaplar geldi. KİTLE gazetesi ülkemizde Sosyalist Partiye nasıl ve hangi yollardan gidileceğine dair kendi görüşlerini belirtti. Hareketin partileşmesi yolunda önemli bir girişim oldu KİTLE.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin doğuşu, siyasal örgütlenme eksikliğini giderme yolunda atılmış en cıdı adım olmuştur. Parti erken mi‌yidi geç mi‌yidi tartışmalarının temeline inildiğinde, zamanın ve şartlarının ileri sürüldüğüne göre objektif ve subjektif koşulları dan sözedildiğine şahit oluyoruz. Kanaatimizce Partinin kurulması erken değildir. Örgütlenme yolunda aşılan bu partileşme basamağı yerindedir. Ayrıca, Partinin kuruluşunu sağlıklı ve dinamik bir ekip gerçekleştirmiştir. Çeşitli çevrelerin partinin erkenliği veya geçiği konusundaki görüşlerini yinelen gözden geçirmeleri ve siyasal örgütlenmede partiye onun vermesini diliriz.

Siyasal örgütlenmenin bilimin ve ülke doğrularının ışığında gerçekleşmesi çabalarında hepimize düşen görev, Partiyi güçlendirmektir. Partiyi şu çevrenin ya da öbür çevrenin, bu kişilerin ya da öteki kişilerin girişimi olarak görmek ve göstermek, partiyi dışarıdan engellemeğe, çelmelemeğe dönük bir tutumdur, Parti hepimizin, tüm işçi sınıfı sosyalistlerinin malıdır, örgütüdür.

İkinci ve çok önemli bir nokta olarak; yeni «sosyalist» patentli partiler kurmağa kalkışmak hareketi bölmektir. Durbuza basın ve sözümona ilerici geçinen bir takım çevreler birden fazla sosyalist partinin kurulacağından sözedip, birden fazla sosyalist partinin olmasını adeta teşvik etmektedirler. Bu konuda Finans kapitalin başlıca teşvik ettiği şey, milescel, burjuva sosyalistleri. ni bir porcovayon partisiere itmektir.

Öte yandan mesele, CHP'nin solundaki oylar meselesi. dıdır. Mesele, sosyalist hareketin devrimci ülkeler çerçevesinde derlenmesi ve merkezileşmesi, demokrasiyi ve emekçi hareketini güçlendirmesidir. «Ben sosyalistim» diyen yeni partilerin kurulmasını, yabancı ve yerli hakim sınıflar elbette isterler ve böyle karıyerlerin partileri, hatta muvazaa partileri kurdurmağa çalışırlar. İşçi sınıfı sosyalistleri bu oyınların altındaki hesapları iyi farketmeli ve uyanık tavır almalıdır, Muhtemelen TSİP' nin tüm iyi niyetli girişimleri, böyle yeni parti kurmak provokasyonlarını önlemeye yetmeyebilir. Ama hiç kuşkumuz yoktur ki, bu gibi girişimler, kısa zamanda iflas edecek ve işçi sınıfı sosyalizmi böyle çelmelemelerin üstesinden gelecektir.

Hepimizin görevi Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ni göz bebeğimiz gibi korumak, kollamak ve onu güçlendirme. ğe çalışmaktır. Sosyalizmi kendi tapulu misyonu sayan anlayış açık ve el altında, TSİP'nin yıpratmağa çalışmakta ve burjuva basınını buna alet etmeğe gayret etmektedir. Bunun vebali çok ağırdır. Adam kullanmak,. birtakım şarlatanmış iyi niyetli kişileri öne sürerek demeç verdirmek ve ard niyetli girişimlerde bulunmak tabanı altından kaydığı için telaşa kapılan kariyerist ekişi tekkecilerin uğraşıdır. Bu gibiler mutlak surette hiç. rana uğrayacak ve partiyi sabote etmek gayretleri birkaç ay içinde sönerek, bilimin ve doğruların, dürüst ve dinamik uğraşların, devrimci tavrın şaşmaz doğrultusu harekete egemen olacaktır. Partimiz bu güçlüklerin üstesinden gelecek dinamizmi ve sağlıklılığı taşımaktadır. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmazın. İyi niyetli teredüdtler de, kanaatimizce, kısa zamanda kalkacak ve bu gerçek geniş çevrelerce kabul edilecektir.

Partiyi "zamansız" bulmak örgütsüzlüğü savunmaktır

Ahmet Kaçmaz

«Açıkça yazılmıyor, ama söylentisi dört bin yamı tuttu: «Sosyalist bir Partinin kurulması için gerekli şartlar oluşmamıştır. Daha zamanı gelmemiştir.»

KİTLE, uzunca bir süreden beri sosyalist örgütlenmenin gereğini savunmuş, çağımızda, hiç bir ülke emekçi halkının nisbî demokrasi ortamında bile sosyalist örgütten bu denli uzun bir süre yoksun kalmadığına önemle parmak basmış ve işçi sınıfımızın siyasi örgütünün teşekkülünde yoğun bir çalışma sürdürerek, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kurulmasında etkin bir rol oynamıştır.

Ve geçtiğimiz hafta sonunda resmen kurulan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne gerek kamuoyunun gösterdiği ilgi, gerekse işçilerimizin, diğer emekçilerin ve sosyalist aydınların gösterdiği olumlu tavır, Parti'yi «zamansız» bulanlara en iyi cevap olmaktadır.

Aslında sosyalist örgütlenmeyi «zamansız» bulanların göstermiş oldukları gerekçeler tatmin edici olmaktan uzaktır ve kendilerini bile tatmin edememektedir. Fikir özgürlükleri karşısında çekinmek ve 141 ve 142. gibi anti demokratik maddelerin değiştirilmesini beklemek birtakım bahaneler değilse, temiz niyetçiliğe giden yolun kaygısızlığıdır.

Bir kere, işçi sınıfımız bugün geçmişte olduğundan çok daha fazla örgütlenme ihtiyacındadır ve bunu somut olaylarla kazıyabilmektedir. Bu husus işçi sınıfımızın kendi iç dinamiğinde ve maddiyetinin bir yüzüdür. Maddiyetin öbür yüzü ise bu günkü içinde bulunduğumuz siyasal ortamın nisbî demokrat ve özgürlükçü niteliğidir ki bu da mevcenin dış dinamiğidir. Evet, bugün, siyaset arenasında sosyalist bir siyasal örgütlenmemiz olmaması, nisbî demokrasinin en önemli eksikliklerinden biridir ve bu eksiklik kendini, bilhassa demokrasi düşmanı «sağ cephe» karşısında etkin ve güçlü bir güçbirliği mücadelesi vermekte, mesinde hissettirmektedir.

Sosyalist Örgüt'ün varlığı ile siyasi arena, hem şekien demokratlaşacak, yani demokrasiye özgürlüklerin yana olan kuvvetleri ve güçler tarafından daha fazla sahip çıkılacak; hem de fiilen daha demokratlaşacak, yani işçi sınıfımızın, yani dıştan tümün öncülüğünde oluşan anti - faşist, anti - emperyalist güçbirliği toplumsal gelişme damgasını vurarak kalıcı başarılar kazandıkça, Sosyalist Parti'nin demokrasi ve özgürlük mücadelesinin vazgeçilmez esas unsuru olduğu bir kere daha vurgulanacaktır.

O halde, «zamansız» lık, ülke çapında işçi sınıfımızın ve tüm emekçilerimizin desteğini alacak, bütün işçi sınıfı sosyalistlerini bağrında toplayan bir partinin kuruluşu için sözkonusu değildir. «Zamansızlık» iddıaları olsa olsa, siyasal örgütlenmeye gerek görmeyen ya da kitlelerle bağı ve onların mücadelesine saygıları olmadığından örgütlenmeyi çıkmaz ayrı son çırpınbasısı na erteleyen «bahaneci» ler için geçerlidir.

Evet «zamansız» gelmiş ve Parti kurulmuştur. Ve Parti'nin kurulmasıyla birlikte ülkemizdeki sosyalist harekette meydana gelen nitel sıçrama kesin bir biçimde belirtilerini göstermeye başlamıştır. İşçi sınıfımızın en sağlam unsurları Parti çatısı altında toplanmaya, Parti'nin teşkilâtlanmasında görevi almaya başlamışlardır. Bundan böyle işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın sömürü ve talakkıline karşı verdikleri mücadelenin kendiliğindenliği ve bu durumun getirdiği düzensizlikler gün geçtikçe ortadan kalkacak; Parti'nin sosyalist işçi ve emekçilerden oluşan tabanı güçlendikçe, Parti, sınıf tabanı üzerinde sağlamlaştıkça, sosyalist aydınlar, kaçkın ve endişelerinin yersiz olduğunun farkına vararak, Parti saflarına katılacaklardır.

Peki, «bahaneciler» iz sıra edenler, hattâ «bahaneciler» Parti aleyhtarlığına döndürenler, yani için özünde işçi sınıfımızın siyasal örgütlenmesinin önemini anlıyamamış, kavrıyamamış kişiler, hattâ gerekli görmeyenler olmayacak mıdır? Tekrarlıyorum ki olmamasıdır ve büyük çoğunluk sosyalist olmanın kendine yüklediği sorumluluğu taşıdık ederek görüşe koşacaktır.

Ne var ki, yıllar süren bu dağınıklıktan ve çeşitli hastalıklardan sonra hareketin bir anda toparlanıp, her türlü sağlıksızlıktan arınacağını, kavram ve davranış karşgaşının bıçakla kesilmiş gibi sona ereceğini ummak hayalcilik olur. Partimiz bu gerçeği bildiği için prensiplerinden tavsiz vermekte sıratçı, geniş bir hoşgörü içinde olacaktır. Birtakım kişisel kaygılar veya dar hesaplar taşıyan hastalıklı unsurların çeşitli engelleme çabalarını, bilimin ve devrimci, dinamizmin güçüne güvenerek, eleştiri ve ikna yöntemlerini kullanarak, ideolojik mücadele ve devrimci kardeşlik prensibini uygulayarak yenmeğe çalışacağız. Bütün bunlara rağmen sosyalist mücadeleyi bir küçük düşkancılık meselesi haline getirmek isteğinde ısrar edecekler çıkarsa, gelişen sosyal partiğin doğrularını hâlâ görmek istemeyenler olursa, Parti bu gibi onmaz eğilimlerle daha fazla vakit kaybetmeyi gereksiz bulacaktır.

Mücadelesinin her aşamasında, Parti sadece kendi sorumluluk alanı içindeki çalışmalarda titiz davranmayacak, kendisi dışındaki yanlış eğilimlerin de harekete vereceği zararın sorumluluğunu hissedecek ve bu zararları asgariye indirmek için prensip ve davranış mücadelesi verecektir.

Sosyalistler arasındaki tartışmalar burjuva basınında yapılmaz

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne karşı alınan çeşitli tavırlar arasından biri, gerek kaynağı, gerekse özü açısından üzerinde durulmaya değer bir nitelik taşıyor dı: Sosyalist hareketin toparlanmaya özellikle muhtaç olduğu ve bunun yolunun parti'den geçtiği bir dönemde, TİP eski genel başkanlarından Şaban Yıldız burjuva basınına bir demeç verdi.

Sosyalistler ayrı düşünebilirler, ayrı ayrı şeyleri savunabilirler, ama kendi aralarındaki ayrılıklarda güçlü olabilmek için halkın sınıflardan medet umazlar. TİP eski genel başkanlarından Şaban Yıldız geçenler de Günaydın gazetesine demeç vererek TİP'i desteklemediğini ve eski TİP üyelerinin de böyle bir tutum içinde olmayacağını söyledi. Şaban Yıldız'ın kimi, neyi, ne ölçüde temsil ettiğini şimdilik bir yana bırakalım. Burada ilk çırpıda gözümüze batan şey, Yıldız'ın, yeni partiyi yıpratmağa çalışması, ve en önemlisi, bunu yapmak için BURJUVA BASININDAN YARARLANMASIDIR... Oysa, hep bilirsiz ki sosyalistler kendi aralarındaki ayrılıkları kendi, sosyalist basın organlarında tartışırlar. Şüphesiz ki sosyalistler, sosyalist düşünce ve davranışı geniş emekçi kitlelere yaymak için her türlü vasıtadan ve bu arada sosyalist olma yan basından da yararlanırlar, ama bu yararlanış sosyalizmin genel propogandası içindir. Sosyalistler kendi aralarındaki ideolojik tartışmalarda burjuva basını.n kullanmazlar. Çünkü birtakım akıbeveval «sosyalistler» burjuva basınını iç ideolojik tartışmada kullanayım derken, aslında burjuva basını kendilerini kullanmış olur.

İşte Ş. Yıldız'da maalesef bu duruma düşmüştür. düşürdümüştür. Ve böyle bir platform açarak, Parti'yi cevap vermeğe zorlamıştır.

Şaban Yıldız'ı tanırız. Kendisi dürüst bir sendikacıdır. Sosyalizme inanmıştır. Ama itiraf etmek gerekir ki, hiç bir zaman, hiç bir dönemde TİP'in politikasında etkili olmuş bir kişi değildir. TİP de genel başkanlığa getirilişi ö. zel koşulların sonunu olmuş ve bu genel başkanlık hep geçici bir nitelik taşımıştır. Şimdi bu «genel başkanlık» titrini kullanmak isteyen birkaç eski TİP'li ona beyanat verdirterek, yeni partiyi yıpratmağa çalışmaktadırlar. Açıkça konuşmak gerekirse mesele budur. TİP'i temsil etme iddıasında olan bu kişiler, ellerinde bir yayın organı olmadığı için, burjuva basınından ve Şaban Yıldız'ın eski ünvanından faydalanmak yoluna gitmişlerdir. Onlar Şaban Yıldız'ı ve basını kullanmak isterken, gerçekte, kullanan değil kullanılan duruma düşmüşlerdir.

Hatırlanacağı gibi M. Ali Aybar da, kendisine karşı muhalefet başladığı zaman burjuva basınına cankurtaran simidi gibi yapışmış, partiden istifa ettikten sonra da aynı basın kuruluşunu istemişti. Bütün bunlar acıklı ifadesiydi ve Aybar'ın siyasi sonunu çabuklaştırmaktan başka birşeye yaramadı. Şimdi aynı tutuma birkaç eski TİP'linin daha girmesi gerçekten esef vericidir.

Ve hemen belirtelim ki, bu gibilerin yapısı fazla değildir.

TİP'e karşı eleştiriler nedir? Günaydın'da tüzük ve program gösteriliyor. TİP'in programı TİP'inkinden daha mı geriden? Böyle bir iddia samimiyetle bağdaşmaz. M. Ali Aybar'ın başkanlığında hazırlanmış bir programın, bugünkü TİP programından daha ileri olduğunu iddia et mek kimseyi ikna etmeğe yetmez. Tüzüğe gelinca, neyi kastettiğini bilmiyoruz. TİP'i tüzüğü demokratik merkeziyeti bir tüzüktür ve TİP'inkinden daha ileridir. En önemli farklarından biri, TİP tüzüğündeki 53'cü maddenin bulunmamasıdır. Uvrıyerist ve popülist bir anlayışı yansıtan o meşhur 53'cü maddedeki, TSİP gibi tutumlar inandırıcı ve içten olmaktan çok uzaktır,

Gösterilen bu telaşın neden ileri geldiğini gene de kendilerine sormak gereğini duymaktayız: TSİP, TİP'in adını mi kallanmağa kalkmıştır. Asla... Parti genel başkanının ilk basın toplantısındaki bu konuyla ilgili sözleri Yeni Ortam Gazetesinde net bir şekilde yayınlanmıştır. Ayrıca, bir kısım eski TİP'li eğer bugünkü devrimci birlikimin kendileri. nin eseri ve mirası olduğunu sanıyorlarsa, aldanmaktadırlar. Bugünkü ideolojik ve pratik birlikim, elliyi aşkın yıllık bir süreçin sonucudur. Zaten sözü edilen bazı eski TİP'lilerin panğe kapılıp, *sosyalist olmayan basından* medet ummaları ve yüzbinlerce kişiye solun iç meselelerini yansıtmağa çalışmaları bile, şimdiki birlikim üzerinde etkileri kalmadığını gösterir.

Bu arkadaşlar telaşlanıp söz konusu basından yardım umarak, halkın gözünde sosyalistlerin prestijini zedeler duruma düşeceklerine, Türkiye sosyalist hareketinin bu duruma gelmesindeki sevkeden kişiler niçin yeni bir part ti sinyali veriyler? Birtakım kimseleri oyalayacaklarını sandıkları için... Parti kurmağa güçleri olmadığını, hem kadro bakımından, hem de sınıf temeli yönünden böyle bir girişimin hayada kalacağını kendileri de bilmekteirler. Ama, «Eğer TSİP'i zayıf düşürürsek, ola ki varolan sosyalist birlikimin bir köşesine ilişebiliriz» hesabı yapılmaktadır. Bu hesap *Bağdatlan* dönecektir. Devrimci birlikim, kişisel kaygılar ve hesaplar içindeki unsurların yüzüne sosyal pratiğin acı darbesini indirmiştir ve gene indirecektir... Sözkonusu kişiler yeni Parti laflarıyla niçin kafa bulandırır? Bildiğimiz kadarıyla, TSİP kurulmadan önce bu kendileriye görülmüştür. Temel bir ideolojik eleştirileri olmadığı halde, çekim ser kalmışlar, parti kurulunca da kayıp tavır almışlardır. Parti kapıları kendilerine kapalı tutulmamıştır. Bu kişiler kendi aralarında «Partiye girersek ne olur?» derler, onların arasında erliyip giderir, oysa biz TİP'liyiz, TİP'liliğimizi korumalıyız» diye konuşmak tadırlar, Ne varki bunu açıkça söyleyemedikleri için, kendi dar tutumlarına «sağlam temelleri, tüzük program» v.b. biçiminde gerekçeler getirmektedirler. TİP gibi tutumlar inandırıcı ve içten olmaktan çok uzaktır,

Gösterilen bu telaşın neden ileri geldiğini gene de kendilerine sormak gereğini duymaktayız: TSİP, TİP'in adını mi kallanmağa kalkmıştır. Asla... Parti genel başkanının ilk basın toplantısındaki bu konuyla ilgili sözleri Yeni Ortam Gazetesinde net bir şekilde yayınlanmıştır. Ayrıca, bir kısım eski TİP'li eğer bugünkü devrimci birlikimin kendileri. nin eseri ve mirası olduğunu sanıyorlarsa, aldanmaktadırlar. Bugünkü ideolojik ve pratik birlikim, elliyi aşkın yıllık bir süreçin sonucudur. Zaten sözü edilen bazı eski TİP'lilerin panğe kapılıp, *sosyalist olmayan basından* medet ummaları ve yüzbinlerce kişiye solun iç meselelerini yansıtmağa çalışmaları bile, şimdiki birlikim üzerinde etkileri kalmadığını gösterir.

Bu arkadaşlar telaşlanıp söz. konusu basından yardım umarak, halkın gözünde sosyalistlerin prestijini zedeler duruma düşeceklerine, Türkiye sosyalist hareketinin bu duruma gelmesindeki sevkeden kişiler niçin yeni bir part ti sinyali veriyler? Birtakım kimseleri oyalayacaklarını sandıkları için... Parti kurmağa güçleri olmadığını, hem kadro bakımından,

TEKZİPTİR

TÜMTİS Sendikası işçi yararına bir sendikadır

Tuzcuoğlu Nakliyat Müessesi ile Türkiye Motorlu Taşıt Işçileri Sendikası Adana şubesi uzlaştırma kurulunda intikal etmeden bir toplu iş sözleşmesi imza etmişlerdir. Bu Toplu iş sözleşmesinin neticesinde işçi yararına olarak birinci yıl için gündeliklere 12 lira, ikinci yıl için 9 lira olmak üzere 21 lira gündelik ücret zammı almışlardır. Ayrıca kı demlerine göre ayda 10 liradan 1050 liraya kadar değişen ve devam edecek olan kıdem zammı kabul edilmiştir. Kamyon şoförlerı. ne dışarda geçirdikleri hergün için 15 lira, Treyler şoförlerine 17.5 lira direksiyon tazminatı ka bul edilmiş, yemek bedeli günde 6 liradan birinci yıl için 750 kuruşa ikinci yıl için günde 10 li. raya çıkarılmıştır. 20 lira olan çocuk parası birinci sene için 30 'cinci sene için 40 liraya çıkarılmış, üyelerimizin çocukları için tahsil yardımları, işçi ve aile ef radınış ölümü halinde cenaze yardımıyle ölüm tazminatı, işçinin çocuğunun doğumu halinde doğum yardımı ayrıca işçilere 1974 yılı için günde 6 lira, 1975 yılında ise günde 9 lira yol masrafı ödenmesi gibi sosyal yardımlar sağlanmış ve yıllık ücretli izin günleri ikişer gün arttırılmış, iş elbiseleri dışarda dışarıda giyileceik şekilde kullanılmak üzere verilmiş olmuştur. İşçi sınıfımız bağrında olmak üzere, yoksul köylülü, yurtsever aydınlarımız ve tüm ezilen; sömürülen emekçilerimizin siyaset arenasında bilimsel ve örgütlü biçimde temsil edilmesinin, sağlam ve tutarlı bir demokratik cephenin kurulmasının yolu şüphesiz ki, Sosyalist Parti'den geçmektedir. İşte TİSP halkımızın demokrasi mücadelesinin,zorunlu bir ihtiyacı ve sonucu olarak doğmuştur, TİSP demokrasiyi güçlendirmek, devrimci birlikini toplayıp, merkezileştirmek, siyasi hedeflere doğru yönelmek görevini üslenmiştir.

Kimler Partiyi «Erken» Buluyor:

Parti'nin kuruluşu sırasında ve kurulmasından sonra birtakım çevrelerin, kişilerin kuşkuyla ve kıskançlıkla yolunda görüşler belirtildiği. Yer yer basına da yansıyan bu görüşlerin temellendiği gerekçeler şu noktalarda somutlanıyordu:

1 — Bir Sosyalist Parti'nin kurulması için demokratik koşullar henüz elverişli değildir. Partinin kurulması için 141. 142 nci maddelerin kalkması veya etkisiz hale getirilmesi gerekildir.

2 — Şimdiki hükümetin yapısı istikrarlı olmadığı için, bir erken seçim muhtemeldir. Sosyalist Parti'nin erken seçimlere girmesi CHP'nin oylarını bölecektir. Oysa, önce CHP'nin tek başına iktidara geleceği bir ortamı hazırlamak, ondan sonra sosyalist örgütlenmeyi gerçekleştirmek gerekir.

Kolayca görülecegi gibi bu görüşler, *eğ* görüşlerdir, CHP' den medet uman kuyrukçu eğilimlerdir. Partiyi kuranlar şüphesiz ki bu görüşleri ve uyarıları da dikkate alarak incelemişlerdir, ama sosyalit ve demokratik görevler ve objektif birlikim, sözkonusu eleştirileri haklı gösterecek nitelikte değildir.

Bu görüşün sahiplerinden bazıları iddılarını daha ileri göttlerek, «emperyalizmin ve yerli ortaklarının böyle bir girişime göz yummacağı; hatta teşvik edeceği şeklinde tistli kapılar» çirkin imalarda bulunmaktadırlar. Bu kervana CHP'ye ke. sinlikle bağlı bir küçük sendika yöneticisinin de katılmış olması öne sürülen iddıaların çirkinliğinin yansıra hangi amaçlara hizmet ettiğini de göstermeğe yeter.

Partiyi kuranlar, bu kuruluşun erken mi yoksa geç mi olduğu şeklindeki tartışmalara girerek bulanıklık yaratılmasına yol açmak niyetinde değilderdir. Gerçekten de, bu tartışmalarla oyalanmak sosyalist hareketiş vardığı noktada bir geri adımdır. Ama yönettilen birkısım görüşlerin eleştirilmesi ve hangi gerekçelerle bu görüşlerin ileri sürüldüğünün de iyice anlaşılması gerekkidir. Bu bakımdan sözkonusu görüşlerin gözden geçrilmesi sert olmaktadır.

Öne sürülen görüşler daha ilk bakışta şu noktaları önümüze sermektedir:

● Sosyalist Parti'nin kurulması için demokratik şartların elverişsi olmadığı düşüncesi demokrasi kavramın ve demokrasinin nasıl gelişeceği gerçeğini bilmeyen görüşlerdir.

Demokrasiyi Sosyalizm Güçlendirir :

Ülkemizde demokrasiyi küçük burjuva niteliği ile mukayyet görmek ve ancak demokrasinin sıcak bu ortamda gelişeceğini ıddıa etmek, toplumun en demokratik kesimi olan işçi sınıfının demokrasideki öncülük fonksiyonunu dikkate almayan, sosyalizmi soyut bir fikir akımı sayan küçük burjuva düşüncesidir. İşçi sınıfımız ve onun en yakın yandaşları de. mokrasiyi kendi dışlarından oluşturulacak bir siyasi olgu olarak görmezler. Demokrasi, ancak sosyalist hareketin varlığı ile gerçek anlamdı gelişebilir, özgürlükler, ancak işçi sınıfımızın ve mütefiklerinin örgütlü demokratik siyasi çabalarıyla yerleşebilir. Ülkemizde demokrasinin gelişip güçlenmesi, bu. rumluşup halkımız içinde kök salması, halkımızın demokrasiye bilimsel anlamda ve dinamik bir şekilde sahip çıkması, ancak sosyalist örgütlenme ile gerçekleşir.

● Sosyalist Parti'nin CHP oylarını böleceğinden korkmak ve böyle bir bölünmeyi, dış ve iç egemen güçlerin teşvik edeceğini ileri sürmek, sosyalizmin bağımsızlığını tanımayan, kuyrukçu görüşlerdir. Parti şüphesiz ki sosyalizmin bağımsız politikasının öngördüğü biçimde, içinde bulunulan her aşamayı dikkatle tahlil edecek ve tavrını ona göre belirleyecektir. Parti'nin politikası, elbette demokratik cephe politikası olacaktır. Ama bu cephe politikası işçi sınıfının demokratik. ve sosyalist bağımsızlığından taviz vermeden yürütülecektir. Parti siyasetini elbette kafalacaktır. Ama bu kafalış, sosyalizmin bağımsızlığının zedelenmediği demokratik cephe politikasının esasları içinde olacaktır.

● Sosyalizmi küçük burjuva demokratlarının vesayeti altında görmek ve göstermek yanlıştır. Sosyalist Parti demokratik halk cephesindeki yerini alacak ve cepheye bilimin rehberliğini ve üstünlüğünü egemen kılmağa; demokrasiyi örgütü halk güçlerinin berabersiğ halne getirmeğe çalışacaktır.

Egemen Güçlere Yeşil Işık Yakılmamalı :

● Partinin kurulmasına karşı ileri sürülen görüşlerdeki en önemli çelişki ve tutarsızlık şu noktada açıkça ortaya çı. kıyor: Sözkonusu görüşlerin sahipleri hem «demokratik şart. lar olgunlaşmadı, 141-142 kalkmadı» gerekçelerini ileri sürerek ,partiyi adeta jurnallemeğe çalışmakta ve kanun dışı gibi göstermeğe gayret etmektedirler, hem de bu partiyi egemen sınıfların teşvik ettiğini ileri sürmektedirler. Bu ne biçim tutarsızlık ve sorumsuzluktur böyle? Hem kanunî ve meşru bir partiyi egemen sınıflara bir çeşit jurnal edeceksin, hem de bu partinin egemen sınıflardan destek gördüğünü ima yoluyla belirteceksin. Ve lafı getirip, «Umudumuz Ecevit» sloganına bağlayarak dilinin altındaki baklayı çıkaracaksın. Hem egemen güçlere anti.demokratik bir sinyal çakacaksın, yeşil ışık yakacaksın, hem de eğer egemen güçler meşru bir sosyalist kuruluşu yokedemezlerse, bu kuruluşun teşvik gördüğünü telmih edeceksin. Bazı «lleri»ci kalemlerin tutumu mâlesef böyle olmuştur ve son tahlilde, egemen güçlere ülkeici cephedeki anti.demokratik uygulamalar için icazet veren bir görünüme bürünmüştür. Demokrasi ve özgürlük çephesinde yerini almış demokratik bir kuruluş olan TSİP'in varlığına en azından samimi demokratik amaçlarla yardımcı olmak yerine, partinin gelişip güçlenmesine destek olmak yerine, o partinin daha emekleme çağında baştırılmasına ferici. lik ortamı cevaz vermek; ilericilik değildir. Demokratik anlayışla bağdaşmaz.

Oylar Üzerine Koparılan Fırtına :

● Bir diğer önemli nokta da, oylar meselesinde koparılan fırtınadır. Parti elbette oy avcılığı yaparak, parsa toplamak amacını güden bir parti değildir. Parti herşeyden önce halkımızın uyanıp bilinçlenmesini amaçlayan ve demokratik cephenin motoru olmağa namzetliğini koyan demokratik eğrecy rayına oturtmağı hedef edinin bir partidir. Halkın bilinçsiz veya rasgele oylarıyla oluşturacağı bir yapının uzun ömürlü olmayacağı; tam tersine, partinin sağlam zemine oturması için, halkın bilinçli ve gönüllü ve çabalarının ge. rektiği inkar edilmez bir gerçektir. Sözkonusu olan, 14 Ekim seçimlerinde 500 bin civarında tahmin edilen oyları kapmak değil, o oyları bilinçlendirmek ve sosyalist oyların sayısını bilinç faktörünü ön plana alarak arttırmaktır, Parti bu hesapla ön çalışmalarını sürdürmektedir. Ama bu makta. dır. Bu demokratik süreç elbette ülkedeki tüm dev. rimci, ilerici ve yurtsever güçlerden, demokratik birikimlerden farklı tutulamaz. Partiyi oy avcısı, popülist bir parti gibi görmek ve artık CHP'ye gelmeyecek oyların kaygısına düşmek samimi bir demokratik anlayıştan uzak kalmak demektir.

Parti elbette seçimlere girecek, oy alacaktır. Ama bu oyların hesabını yapmak, insan faktörünü hiçe sayan, halkı halâ oy deposu olarak gören, halkın ve kitlelerin gücüne inanmayan bir tavırdır.

Bugün sayısı bir hayli artmış ve yakın gelecekte sosyalist partinin aktif yandaşlarıyla daha da artacak sosyalist oyların sahiplerini, ne yapacağını bilmeyen, tercihini nereye kullanacağını iyi tesbit edemeyen kişiler olarak gören, demokrasiyi ancak halkın örgütlü ve bilimli gücünün geliştireceğini ve bu gelişimde işçi sınıfının hayati yerini kavrayamayan kafalar, meseleyi sosyalistlerle CHP arasındaki bir oy kapışması gibi algılamaktadırlar. Bu gerçekte halkı da aşağılamak demekten başka birşey değildir.

«Çok Parti» Provokasyonu :

● Basına yansayan ve egemen sınıfların el altından teşvik ettikleri diğer bir önemli nokta da, Sosyalist adını taşı yan yeni partilerin kurulmasının olağan gösterilmesidir.

ZİKRULLAH KIRMIZI

Hedef : Partiyi güçlendirmek

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kurulması, ülkemizin siyasi hayatında ·ın önemli boğuluğun doldurulması için alınmış somut ve zorunlu bir mesafe olmuştur. İşçi sınıfımız başta olmak üzere, yoksul köylülü, yurtsever aydınlarımız ve tüm ezilen; sömürülen emekçilerimizin siyaset arenasında bilimsel ve örgütlü biçimde temsil edilmesinin, sağlam ve tutarlı bir demokratik cephenin kurulmasının yolu şüphesiz ki, Sosyalist Parti'den geçmektedir. İşte TİSP halkımızın demokrasi mücadelesinin,zorunlu bir ihtiyacı ve sonucu olarak doğmuştur, TİSP demokrasiyi güçlendirmek, devrimci birlikini toplayıp, merkezileştirmek, siyasi hedeflere doğru yönelmek görevini üslenmiştir.

Kimler Partiyi «Erken» Buluyor:

Parti'nin kuruluşu sırasında ve kurulmasından sonra birtakım çevrelerin, kişilerin kuşkuyla ve kıskançlıkla yolunda görüşler belirtildiği. Yer yer basına da yansıyan bu görüşlerin temellendiği gerekçeler şu noktalarda somutlanıyordu:

1 — Bir Sosyalist Parti'nin kurulması için demokratik koşullar henüz elverişli değildir. Partinin kurulması için 141. 142 nci maddelerin kalkması veya etkisiz hale getirilmesi gerekildir.

2 — Şimdiki hükümetin yapısı istikrarlı olmadığı için, bir erken seçim muhtemeldir. Sosyalist Parti'nin erken seçimlere girmesi CHP'nin oylarını bölecektir. Oysa, önce CHP'nin tek başına iktidara geleceği bir ortamı hazırlamak, ondan sonra sosyalist örgütlenmeyi gerçekleştirmek gerekir.

Kolayca görülecegi gibi bu görüşler, *eğ* görüşlerdir, CHP' den medet uman kuyrukçu eğilimlerdir. Partiyi kuranlar şüphesiz ki bu görüşleri ve uyarıları da dikkate alarak incelemişlerdir, ama sosyalit ve demokratik görevler ve objektif birlikim, sözkonusu eleştirileri haklı gösterecek nitelikte değildir.

Bu görüşün sahiplerinden bazıları iddılarını daha ileri göttlerek, «emperyalizmin ve yerli ortaklarının böyle bir girişime göz yummacağı; hatta teşvik edeceği şeklinde tistli kapılar» çirkin imalarda bulunmaktadırlar. Bu kervana CHP'ye ke. sinlikle bağlı bir küçük sendika yöneticisinin de katılmış olması öne sürülen iddıaların çirkinliğinin yansıra hangi amaçlara hizmet ettiğini de göstermeğe yeter.

Partiyi kuranlar, bu kuruluşun erken mi yoksa geç mi olduğu şeklindeki tartışmalara girerek bulanıklık yaratılmasına yol açmak niyetinde değilderdir. Gerçekten de, bu tartışmalarla oyalanmak sosyalist hareketiş vardığı noktada bir geri adımdır. Ama yönettilen birkısım görüşlerin eleştirilmesi ve hangi gerekçelerle bu görüşlerin ileri sürüldüğünün de iyice anlaşılması gerekkidir. Bu bakımdan sözkonusu görüş. lerin gözden geçrilmesi sert olmaktadır.

Öne sürülen görüşler daha ilk bakışta şu noktaları önümüze sermektedir:

● Sosyalist Parti'nin kurulması için demokratik şart. ların elverişsi olmadığı düşüncesi demokrasi kavramın ve demokrasinin nasıl gelişeceği gerçeğini bilmeyen görüşlerdir.

Demokrasiyi Sosyalizm Güçlendirir :

Ülkemizde demokrasiyi küçük burjuva niteliği ile mukayyet görmek ve ancak demokrasinin sıcak bu ortamda gelişeceğini ıddıa etmek, toplumun en demokratik kesimi olan işçi sınıfının demokrasideki ö